

úvěr. Banky, věnující se svému vlastnímu prospěchu, nesledují ani zdaleka, dle Forda, sociálního významu průmyslu, který neznamena toliko vydělávání peněz, nýbrž účelem a vůdčí myšlenkou jeho jest vytvoření veřejně užitečné myšlenky a její rozmnožení v takovém počtu, kolik je lidí, kteří ji potřebují. Názory Fordovy na průmysl, hlavně však na obchod a národní hospodářství mají v sobě mnoho zajímavého i pro právníka a národního hospodáře. —Km.—

Dva právnické kalendáře 1924. (Dr. M. Navrátil: Právnický kalendář 1924, a JUDr. Robert Swoboda: Stiepels Deutscher Juristenkalender 1924.) Navrátilovo zpracování jest rozsáhlejší, ježto snaží se býti úplným přehledem a soupisem právníků činných v praxi v republice i mimo ni, kdežto zpracování Swobodovo jest omezeno na úřady soudní, advokáty a notáře, a z administrativy pouze na politické úřady II. a I. instance. V tom jest jakýsi nedostatek. Za to Stieplovo vydání jest o to praktičtější, že doplněno jest advokátním a notářským tarifem a seznamem soudních a poštovních poplatků. Jeho zpracování určeno jest jeho účelem. —á—

Dr. Jos. Macek: Jak se dělá nezaměstnanost, drahota a bytová tíseň a proč se prohrávají stávky. Pr., Ústř. děln. nakl., str. 126, Kč 8.—. Kniha obsahuje řadu článků uveřejněných hlavně v 28. Říjnu v letech 1922—3. Jsou určeny hlavně pro dělníky a mají jim ukázati, jak nesprávně jsou hospodářsky orientováni a jak mylné jsou jejich předsudky. Dokazují, že hospodářskou krizi jsme vlastně vinni sami, svou hospodářskou politikou, jejímiž původci jest několik bankéřů a průmyslníků, kteří si dovedli získati dělníky za pomocníky při vymáhání ochranných cel a zákazu dovozu cizího zboží. Následek ovšem je, že agrární kruhy žádají o zavedení cel obilních a na konec to vše odnesou — lidé v námezdním poměru.

Všechny jednotlivé stati obsahují autorovo »ceterum censeo«: Zrušte povolovací řízení, ochranná cla, spojte trh domácí se zahraničním. Program hospodářské soběstačnosti v našich poměrech jest mu nesmyslem. Prostý člověk má býti napálen vlastenckými frásami o ochraně národní práce. Při tom neškodí pouze výše cel, ale snad ještě více libovůle a šikany úřadu při povolování, pro něž uvádí autor četné doklady.

Jedině spojením našeho trhu se světovým je možno ustálení cen pod vlivem světové soutěže. Teprve toto ustálení umožní také větší stavební ruch a odstranění bytové nouze.

Dělnictvo chybí nejvíce tím, že lpí pouze na požadavcích mzdových, jichž nemůže udržeti a proto prohrává stávky. Musí odvrátiti frontu: nebáti se tolik snížení mezd, ale bojovati o stlačení cen životních potřeb a výrobních pomůcek. Musí donutiti podnikatele průmyslové i velkozemědělské, aby se přizpůsobili převratu, který nastal osamostatněním našeho průmyslového státu.

Články jsou psány s neobyčejnou vervou, názory autorovy jsou tu podány hodně srozumitelně, jest tu sneseno dosti dokladů. A třebaš nelze vždy s autorem souhlasiti, nelze mu upřít bystrý postřeh.

J. B.

Věstník hlavního města Prahy (ročník XXXI., seš. 1.—8., redaktor JUDr. Jan Balabán) velmi dobře řízený, přináší vedle běžných zpráv o městské administrativě i články rozpravné, které mohou zajímati po stránce správně-právní. Tak v letošním ročníku je tu pojednání o zahraniční půjčce obecní, pak některé dobrá zdání jako archiváře dra V. Vojtíška »O městském sboru střeleckém a jeho právu k ostrovu Střeleckému«, k témuž tématu, totiž sporu pražské obce se střeleckým sborem o tento ostrov, vztahuje se i článek dra Edvarda Šebesty »K historii střelnice a Střeleckého ostrova« a konečně poznámky dra Boh. Štědrého k »Důsledkům ustanovení § 2. a 14. zák. o Velké Praze ze 6. února 1920. č. 114 sb. z. a n.« Není třeba ani připomínati, že také mnoho právnických zajímavostí přinášejí i poznámky o schůzích, jednotlivých úředních agendách, ofertách, nadacích a stipendiích a pod.

V.